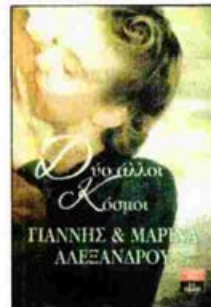
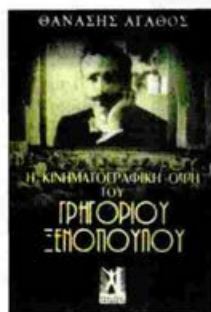

Κριτική - παρουσιάσεις: Χαρίκλεια Γ. Δημακοπούλου

ΑΛΛΗ μία εβδομάδα επέρασε, με σχετικώς ήπιο καιρό και με την έπαυσή της να μονοπωλείται από τα ζητήματα του εθνολογικού νόμου στα εσωτερικά, και της διαδοχής του Βρεταννού προθυπουργού στα εξωτερικά-ευρωπαϊκά. Κατά τα λοιπά, φυσικά στην τσέπη μας βρίσκονται όλα και λιγότερα χρήματα, με αποτέλεσμα να περιορίζονται δραματικά οι δυνατότητες αγοράς νέων βιβλίων. Παρ' όλα αυτά, πρέπει, όταν μπορούμε, να αγοράζουμε βιβλία, αφ' ενός για την στήριξη των εκδοτικών οίκων που επιτελούν πολιτιστικό έργο, αφ' ετέρου δέ για την δική μας πνευματική υγεία. Άπλω, καθώς μειώνονται οι δυνατότητές μας, αναζητούμε συνεχώς τα καλύτερα βιβλία. Και εμείς σας προτείνουμε πάντοτε αυτά που θεωρούμε τα καλύτερα.

***

– **Θανάσης Άγαθος, Η κινηματογραφική όψη του Γρηγορίου Ξενοπούλου** (έκδ. Γκοβόστης, σελ. 240, ευρώ 12). Ο συγγραφέας είναι Έπικουρος Καθηγητής Νεοελληνικής Φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Οι περισσότεροι γνωρίζουμε καλά και από τις επαναλήψεις κατά καιρούς στην τηλεόραση τον Ποπαλιό του Ξενοπούλου όπως γινώσθηκε σε ταινία από τον Γιάννη Δαλιανίδη με πρωταγωνιστές τον Κώστα Πρέκα και την Μπέττυ Λιβανού. Όμως το βιβλίο μας αποκαλύπτει έναν πολύ ευρύτερο κινηματογραφικό Ξενοπούλο. Μας παρέχονται εκτενώς οι απόψεις του ίδιου του Ξενοπούλου για την 'Εβδομη Τέχνη' ήδη από την εποχή του βοβού κινηματογράφου, με πλούσιες αναφορές και πολλά αποσπάσματα από την αθηναϊκή εφημερίδα και τα περιοδικά. Ακολουθεί η παρουσίαση μιας αποπειρας του λογοτέχνη να προσαρμοήσει για το σινεμά δύο έμβληματικά έργα του, την *Στέλλα Βιολάντη* (1931) και τον *Καζο δρόμο* (1933), όπου οι δύο γυναίκες πρωταγωνιστικοί ρόλοι εδόθησαν στην Μαρίκα Κοτοπούλη και την Κυβέλη. Ένα άλλο κεφάλαιο εξετάζει την αντιμετώπιση του κινηματογράφου ως αντικείμενο της πλοκής στο μυθιστόρημα του Ξενοπούλου *Ο σιρκανατέβας* (1943-1944). Τέλος, μελετάται γενικώς ή μεταφορά έργων του Ξενοπούλου στον κινηματογράφο, με πιστή αναπαράσταση

τους ή με προσαρμογή απλώς εμπνευσμένη από κάποιο βιβλίο του. Η διαπραγματεύσεις του θέματος κλείνει με πλούσια βιβλιογραφία και εργογραφία, καθώς και με τα απαραίτητα συμπεράσματα. Το βιβλίο διαβάζεται με μεγάλο ενδιαφέρον και προσφέρει μια νέα προσέγγιση στην ξενοπολική δημιουργία.

***

– **Αντώνης Δ. Αθανασόπουλος, Η ισπανική εθνικιστική επανάσταση της 18ης Ιουλίου 1936** (έκδ. Λόγχη, σελ. 210, ευρώ 15). Ο συγγραφέας είναι μαχόμενος διαγνώρας και φιλόστοιχο, με πολιτική δράση, παλαιότερα, στον χώρο της εθνικιστικής δεξιάς. Το βιβλίο του αποτελεί μελέτη περί της 'Επανάστασης και του καθεστώτος του Φράνκο στην Ισπανία από την κήρυξη της στις 18 Ιουλίου 1936 έως τον θάνατο του Κασουτίλλιο στις 20 Νοεμβρίου 1975. Για την συγγραφή εξηγήθηκε η ύπαρξη ενός ελληνικού βιβλιογραφικού και ερευνητικού υλικού πολλά χρόνια βιβλία, κυρίως στην γαλλική και την ισπανική γλώσσα. Η θέσις του βιβλίου είναι σαφώς υπέρ του Φράνκο και της εθνικιστικής Ισπανίας, σε αντίθεση με την διάθεση σε ευρείες «επαρχίες» που ήθελε το ΚΚ της Ισπανίας, κάτι που τελικώς εισήχθη μερικώς μετά την είσοδο της χώρας αυτής στην ΕΕ και την διαμόρφωση των χωριστών τάσεων στην Χώρα των Βάσκων και την Καταλονία. Ο συγγραφέας μελετά τον Ισπανικό Εμφύλιο Πόλεμο από εθνικιστικής θέσεως και την ανέλιξη του Φράνκο σε αναμφισβήτητο ηγέτη της δεξιάς μετά την έξωση του Βασιλέως Αλφόνσου ΙΓ' το 1931. Μελετάται το θεωρητικό υπόβαθρο της επανάστασης του Φράνκο και εν συνεχεία, μετά την ίδρυση του καθεστώτος, η άσκησή της εξωτερική πολιτική τόσο πρό, όσο και κατά την διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Αναδεικνύονται οι ευκαιρίες χειρισμού του Φράνκο έναντι τόσο των Συμμάχων, όσο και του Χίτλερ, και η ισορροπιστική τακτική για την διαφύλαξη της ουδετερότητας της Ισπανίας ώστε να δοθεί χρόνος προς έπιση των πληγών του Εμφυλίου. Τέλος, εξετάζεται η θέσις της Ισπανίας στον μεταπολεμικό κόσμο και η προσέγγισή της προς τις Δυτικές Δυνάμεις. Στο εσωτερικό μελετάται επίσης η δεξιοτεχνική προετοιμασία από μέρους του Φράνκο για την διαδοχή του και την όμαλη

μετάβαση στην βασιλευμένη δημοκρατία. Το βιβλίο κλείνει με συνολική αποτίμηση του Φράνκο και του έργου που συνέτελεσε.

***

– **Γιάννης Ξανθούλης, Ο θείος Τάσης** (έκδ. Διόπτρα, σελ. 424, ευρώ 14,35). Πρόκειται περί επανεκδόσεως του μυθιστορηματικού κ. Ξανθούλη, που είχε κυκλοφορήσει αρχικώς κατά το 2005. Μία μετλημένη οικογένεια, μία άποια που αποτελεί την θορυβώδεστη παρουσία, αυτή του θείου Τάση, γυναίκες σε διάφορες σιγρές της ζωής τους και σε σταυροδρόμια αποφάσεων, και γιά φόντο ο άσπικος τρόπος ζωής της δεκαετίας του 1950 και η μονίμως παρούσα στά βιβλία του κ. Ξανθούλη Κωνσταντινούπολης. Το μυθιστόρημα παραμένει ενδιαφέρον χωρίς να είναι ιδιαίτερος εχάριστο στην ανάγνωση, καθώς ο συγγραφέας κατορθώνει εφάμιλλες και πραγματικότητα, νοσταλγία και κινική αντιμετώπιση των σχέσεων να συντίθενται σε αξιόλογο σύνολο. Πάντως, το γράψιμό του έχει στυλ, όπως πάντοτε, άαση και όταν εισάγονται βάναντες λέξεις που ίσως δέν είναι απαραίτητες. Η παραφροσύνη κάποιων εκ των προσώπων εξηγείται από την όλη κλίση σουρρεαλιστική διάθεση του βιβλίου.

***

– **Γιάννης και Μαρίνα Αλεξάνδρου, Δύο Άλλοι Κόσμοι** (έκδ. Α.Α. Λιβάνης, σελ. 412, ευρώ 15,50). Το νέο βιβλίο του ζεύγους Αλεξάνδρου (τό όνομα είναι λογοτεχνικό ψευδώνυμο) εντάσσεται στα λεγόμενα «ευανάγνωστα» και «ευπώλητα». Είναι μία ιστορία καθημερινών ανθρώπων, με κάποιες υπερβολές χαρακτηρισμών που απαιτούνται σε αυτού του είδους τα βιβλία και με ένα μήνυμα για την διαφύλαξη της καθαριότητας του περιβάλλοντος και την διάσωση του φυσικού πλούτου της χώρας μας. Η παράλληλη ιστορία των δύο ανταγωνιστών Διονύση και Πέτρου και των δύο γυναικών στην ζωή τους, της πλούσιας Έλληνοαμερικανίδας Άνδρας και της πτωχής και ιαπωνικής Αθηναίας Νάννας, και των παιδιών τους, αποτελεί το κύριο θέμα του βιβλίου. Παράλληλα όμως προσφέρεται και μία ιστορία του παρελθόντος στην ενετοκρατούμενη Μονιμβασία κατά τους ύστερους βυζαντινούς χρόνους με πολλά περιστατικά και χαρακτηρισμούς που μοιάζουν με την ιστορία των ήρωων. Βιβλίο καθαρά αναψυχής γραμμένο με προσοχή.